

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Theodori, Sicaeorvm Archimandritæ, miraculis clari, ex ea quæ est sincerissimè à Georgio presbytero, eius discipulo co[n]scripta. Migravit ex hac vita anno Domini 613. Heraclij Imperatoris, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

autem genere cruciametorum martyrio defunctus sit, incertum est, quod tanè nequaquam mirum videri debet; quippè cum tam variis (vt inquit Sozomenus è quo hæc desumpimus) cruciandi modi, à Persis tanto cum studio, ad crudelitatem inuenti fuerint, Verùm vt summatim dicam, fertur, viros ac mulieres, quorum nomina recensentur, bancur martyrium id temporis pertulisse ad numerum sedecim millium; at multitudinem eorum, qui præter hos trucidati sunt, ne numero quidem comprehendi posse; & propterea perdifficile visum esse Persis, Syris & incolis Edessæ, qui multum de hac re laborabant, illorum nomina per censere.

Lib. 2. ca. 10

n numeri martyres, sub Sapore rege Persarum.

VITA S. THEODORI, SICAEORVM
Archimandrita, miraculis clari, ex ea qua est scriptissimè à Georgio presbytero, eius discipulo conscripta. Migravit ex hac vita anno Domini 6. 3. Heraclij Imperatoris, anno tertio absoluto, & quarto inchoato.

C. Baronius 8. Annal.

Est oppidum in Galatarum regione, quod Siceon appellatur, Anastahopoli primi Ancyrensi principatus subiectum. In huius oppidi medio, est publica regij cursus via, insigni diuersorio celebris, vbi puella, Maria nomine, forma admodum liberali, cum matre Elpidia, & sorore Despenia, quæritum faciebat. Accidit autem, vt imperatè Iustiniano, Cosmas quidam, equestri gloria clarus, cum ad eas partes iudex mitteretur, & in illud diuersorium deflecteret, perspecta Mariæ pulchritudine amore illius caperetur adeo vehementi, vt nisi amplexibus eius potiretur, ab ea auelli non posset. Itaque Ma-

22. Aprilis. Siceon oppidum.

Parentes S. Theodori.

Somniū mā-
tris S. Theo-
dori.

ria ex eo grauida facta, vidit nocte secunda concipiebat, & quietem. stellam mirabili fulgore splendens licentia, quod suum è cælo in verum descendentem. Vnde vitam fultu perrecta ingenti timore perfusa, Cosmæ v. striz lux præ narravit: qui rei nouitate secum diligenter que tempo- sa, mulierem hortatus est, vt se seruaret, & peribus tri- gentem sui curam haberet haud dubie p. eximia virtutis eius amula- gisse. ius in filia

Nascitur
Theodorus.

Expleto igitur partus tempore, puerum ludo litera- ganti forma enixus est, cui in sacro fonte sicum Steph- dorō nomen imposuit. Cū autem sextum clesias freq- uentius ageret annum mater, vñ in regia ciuitatis verberibus militiā educaretur multū laborauit, puer mater reuo- que preciosis ornatum vestibus. & aurea p. rationem. n- more aulico, præcinctum, alijs que rebus ali- quam carni- um & superbiam diligenter instructum ad. Erat in n- am deducere cogitabat. Verū quā nocte g. io tēplo D- am se dare statuerat, egregius Christi mact. orationis g- orgius apparuit, eamque ab ea mente reuo- aut cū egre- dicens: Quodnam est hoc tuum de puero. horas præ- lium? Missam fac inanem istam gloriæ sol- eriperet, pu- dinem. Rex enim, qui cælo terræque domi- cto prohib- ipsum sibi puerum requirit. Hoc somno m- postremò v- turbata, se luctui lachrymisque dedit, cre- re, spernen- puerum breui ex hac vita à Deo euocandum. Sed nocte i-

Apparet ma-
tri eius, S.
Georgius.

Hæbat itaque animo inter spem & met- plus puer f- anis admodum duobus, cui potissimum v- nabudus m- neri filium tradere velle. Tandem persp- riu, se illatu- genij felicitate ac indole optima, literis m- mater puer- gistro cuidam imbuendum tradidit: in qu- misit. Puer- tam admirabiles progressus fecit, vt cunctis- alacritate- ataneos multis parasangis superaret. Erat- rebat, qui n- bus maternis Stephanus quidam, insigni- pere piū p- ac castitate vir, qui principes viros hospiti- luporū ali-

Traditur li-
teris.

...e secunde...
 ...olend...
 ...m. Vnde...
 ...ofm...
 ...gent...
 ...are...
 ...lubie...
 ...tum...
 ...puer...
 ...font...
 ...a sex...
 ...a ciu...
 ...uit, p...
 ...urea...
 ...rebus...
 ...tum ad...
 ...a noct...
 ...hi mar...
 ...nte reu...
 ...puer...
 ...oriz...
 ...e domi...
 ...omno...
 ...edit, c...
 ...ocand...
 ...em &...
 ...imum...
 ...persp...
 ...iteris...
 ...lit: in...
 ...yt cun...
 ...et. Era...
 ...osign...
 ...os hosp...

Eccè quo-
 modo puer
 adhuc, imi-
 tatur virtu-
 tes senioris.

Item S.
 Georgius ap-
 paret matri
 S. Theodora.

deus

S. Georgius
tutelarior,
Theodori.

deuoraturus inuadebat, quem Christi ma-
protinus in fugam vertebat: seque pio pue-
tineris deinde comitem praebebat. Quare
to animum eius gaudio perfundebat, ut
bundus multa de comitis sui benignitate, et
tia ac humanitate narraret.

Vitio.

Iamque duodecimum aetatis annum attinge-
cum die quodam martyris Gemelli templi
muri suae propinquum ingressus, in vota pra-
incumbere coepit: tanto animi ardore, ut
in eo noctem exigeret. Ecce autem visus sibi,
gi maxima militum cincto caterua astante,
modi ab eo vocem audiuit: Strenue pugna
dore, ut perfectam in caelesti militia coronam
sequaris. His auditis somno solutus, multo
pit ardentius omnibus pietatis operibus im-
bere, adeo ut relicta humana consuetudine
mo Epiphaniae die, ad eam usque, quae Christi
Domino palmarum ramis sacra est, in ar-
cellula Deo vacaret, eiusque gratiam multo
catis precibus anxie exposceret. Duabus ve-
Quadragesimae hebdomadibus, prima nimirum
& media, nemini prorsus sui facultate faciebat.

Nota pueri
solitudinis,
& orationis
instantiam.

Ceterum pius puer, ut hymnis & canticis
laudes in Ecclesia cum caeteris celebrare
summa contentione Dauidicos psalmos edis-
re instituit. Cumque nullo modo quod cupiebat
assequeretur, humi prostratus, multis precibus
ac lacrymis diuinam instanter operi implo-
ruit, facilique memoria paucis admodum diebus
totum Psalterium complexus est. Hinc nouo
Deum amore inflammatus, ecclesias visitare
vbicunque sanctorum memoria celebrabatur
eod se prompte conferre, noctes diesque in pre-
bus exigere, diuina mysteria cum incredulo
gaudio per-
porrigere
botum e-
Erat ij-
rius nom-
Theodori
commen-
Hunc vir-
rentem in-
h. Iaricun-
poreteria-
te laboran-
minitaret
puero, ad-
abijt, puer-
genibus, sa-
impetrare
instita piete-
obductum
dit, ac imm-
gaudio par-
lam ver-
ta cognati-
locum que-
mo sua dist-
nibus fateri
nemo nisi o-
re posset. H-
puer ingre-
periret, ad
gradu spec-
fi ortus cel-
cam Palma-
vero gelidu-
uit, quoad p-

Totum Psal-
terium edis-
fcit.

Ceterum pius puer, ut hymnis & canticis
laudes in Ecclesia cum caeteris celebrare
summa contentione Dauidicos psalmos edis-
re instituit. Cumque nullo modo quod cupiebat
assequeretur, humi prostratus, multis precibus
ac lacrymis diuinam instanter operi implo-
ruit, facilique memoria paucis admodum diebus
totum Psalterium complexus est. Hinc nouo
Deum amore inflammatus, ecclesias visitare
vbicunque sanctorum memoria celebrabatur
eod se prompte conferre, noctes diesque in pre-
bus exigere, diuina mysteria cum incredulo
gaudio per-

gaudio percipere, pauperibus benignam manū porrigere, ac postremò cultum diuinum cū verbum exemplo promouere.

Erat ijs temporibus insigni pietate vir Glycerius nomine, in loco qui Trapezas dicitur, ad quē Theodorus puer, audita fama sanctitatis eius, commeauit, vt benedictionis gratia potiretur. Hunc vir sanctus conspicatus, cūm protinùs florentem in ipso diuinitùs virtutem agnosceret, hilarium vultu suscepit. Erat ingens eodē tempore terræ sterilitas, ita vt humus nimia siccitate laborans, cunctis mortalibus diram famem minitaretur. Itaque Glycerius assumpto secum puero, ad fores templi D. Ioanni Baptistæ sacri abiit, puerumque monuit, vt flexis secum in terræ genibus, saluiferū precibus suis imbrem à Deo impetraret. Paruit continuò puer, & peractis cū

Precibus Imbrem à Deo impetrat.

instita pietate precibus, cælum nubibus repente obductum, ingentem pluuiæ vim in terram effudit, ac imminentem calamitatem, magno senis gaudio pariter atque admiratione depulit. Iam verò ætatis suæ anno quartodecimo, relicta cognatione, ipretis opibus ac diuitijs, abiit ad locum quendam octo passuum millibus à domo sua distantem, qui Dianæ multisque dæmonibus sater erat, adeoque hominibus infestus, vt nemo nisi certo cum mortis periculo eò accedere posset. Hunc locum, (Aream eum appellabāt) puer ingressus, cum Dei auxilio nihil aduersi reperiret, ad oratorium suum redijt: vbi sub altaris gradus specum sibi defodit; quam die, quo Christi ortus celebratur ingressus, vsque ad Dominicam Palmarum ibidem conqueuit. Aliquando vero gelidum flumen ingressus tam diu in eo stetit, quoad pedes luto ac glacie compactos, vix extrahe-

Stat diu in aqua gelida.

extraheret adeo ut cuncti, qui hæc confpicere
sublatis in cælum manibus admirandam pueri
tutem prædicarent, ipseque Theodosius in
siopolis antistes dignis eum laudibus exornavit.

Hinc cum iam in ore omnium fama laudum
tis eius vagaretur, homo quidam unicum
filium dæmonio obsessum ad eum detulit
humiliter curandum tradidit. At puer
rerum adhuc rudis se excusabat, & ab hoc
quidam fieri vellet, quæsit. Cui pater
protinus flagello dixit: Percute immundum
ritum, minitansque filio, impera ut malum
um deferat. Theodorus puerili ductus firmitate
fecit ut edoctus erat, sed toto biduo morbo
do & flagellando profecit nihil: nisi quod
dus cachinnos ederet puerumque subleuavit.
Tertio autem die instante & urgente Theodosius
commotus dæmon vociferari coepit: Exeo
exeo, nec amplius resisto. Da mihi horam
tem ad altare ascendente, & precibus ueritate
etate fufis diuinam opem implorante, dæmon
horribiles cum miserando eiulatu clamoribus
didit: O magna vis Nazaræi, qui suo in terra
uentu homines tanta in nos virtute armatus
nunc scorti filio eijciendi nos potestatem
lit. Hei mihi misero, à quo puero expellam
que enim gratiam cælitus illi concessam
possum. Magna naturæ nostræ ab hoc momento
filio calamitas imminet. Execranda dies
genitus es. Hæc aliaque multa illo dicente
Theodorus obsessi caput oleo inunxit, signum
crucis adhibito clamorem eiulantemque
nem eiecit: magnamque nominis celebravit
eo facto acquisiuit.

Expellit dæmonem oleo
& crucis signo.

At puer diuino excitatus spiritu, pater

plausum declinavit, fugaq; in desertum ad exemplum præcursoris salutem quaesivit. Cōscenso itaque excelso admodum monte, petram ad se tegendum idoneam intuitus, amplam sibi speluncam suffodit, obstructoq; aditu, biennio in ea latitavit, matrem ac ceteris cognatis acerbè eum tamquam mortuum lugentibus. Credebant enim vel à militibus occisum aut certè à feris laniatum: nã solo quodam diacono conscio id vitæ genus elegerat, qui ex pacto paululum cibi ex oleribus, & aquæ pusillum subministrabat. Cùm aut exacto iam biennio mulieres propinquæ Diaconum frequentius ad montem comentem cernerent, suspicata id, quod errat eum cum iureiurando obtestatæ sunt, ut quid quid de puero sciret, panderet. Ille verò cùm iureiurando coactus, tum multò magis asperò pueri vitæ instituto commotus, rem totam in apertum protulit: locumq; ubi morabatur, indicavit. Tunc ingenti læticia perfusæ eo conuolant, puerumq; macie ac squalore confectum, foetore etiam ac vermibus scatentem reperiunt. Credebant se alterum Iob in sterquilinio sedentem videre. Nec mora, inuitum planè ac reluctantem domum primùm, inde quasi iam iam moriturum ad S. Georgij oratorium abripiunt. Plorabat sanè acerbè mater, ceteraque mulieres calamitatem eius desebant, cùm Theodosius Anastasiopolitæ episcopus egregia pietate ac religione aduenit, qui cōspecto capitis eius ulcere, contremuit, ac protinus data benignè admodum salutatione, lectorem declarauit. Intereà magno cum labore ablutis sordibus, lineis ulcera eius pannis absterferunt: & comam capitis totonderunt. Postridiè vero antistes Theodosius eum subdiaconum, Diaconum & Presbyterum instituit: ac sacra benedictione munitum à se dimisit.

Latitat in spelunca biennio.

Tandem ignoscit ubi nam sit.

Initiatur saceris.

Agebat

**Raro exem-
plo, nec te-
mere imita-
do. fuit pres-
byter annos
natus 18.**

**It Hieroso-
lymam.**

**Acceptit ha-
bitum mo-
nasticum.**

**Suscipit di-
scipulos.**

**Ferrea lori-
ca domat
corpus.**

Agebat tunc Christi seruus annum octid-
decimum, quo contra Canones solo sancti-
sue testimonio, ad presbyterij gradum eue-
nit: quem tamen ita contempsit, ut plane de
virtute diffusus, totus ex gratia Dei pende-
re unquam perpetuo ex sacra Evangelij lectio-
ne spiraret. Hinc incredibili cupiditate sacra-
visendi incensus, Hierosolymam adijt, ubi in
gulis locis, maxima animi pietate votis pro-
busque solutus, tandem ad Dei genitricis
plum, quod Churoba vocatur Iordani prop-
rium peruenit: ibi salutato Archimandrita
Partibus cum eo degenibus, monastica religio-
nis habitum suscepit, expletaque animi celo-
tatis ætate, in monasterio in Galatiam ad pro-
prium suam reversus est: sanctique Georgij
reliquium repetijt, in quo vigilijs precibus ac
die nocteque dignam Deo seruitutem exhibe-
bat.

Interea fama virtutum & sanctitatis eius, op-
pida ex Pannorum oppido oriundus, in studio
pietatis acriter accensus, ad eum accessit, sup-
plicans ut se in contubernium suum recipere
benigne acceptus, ac monastico habitu donatus
tanta brevi virtute claruit, ut etiam de more
magistri sui exemplo, ab obsessis corporibus
garet. Præterea mulier periculo vteri laborans
cum Theodori precibus liberata esset, filium
unum, egregia probitate adolescentem, ei
iusdem institutis erudiendum obtulit. Theodo-
rus vero, constructa sibi ad corporis quatuordecim
tem cellula, duris pœnitentiæ laboribus corpore
culum frangebatur, ac ferrea quadam, decem
octo librarum lorica domabat, omneque corpus
ditates, quæ solito vehementius simul cum corpore
te cre-
nitoris lo-
que duo
mulum v-
rat parci-
tius sacris,
& olerio
& die Do-
Porro
quas hys
quis non
galli cant-
narum co-
neque vll-
poris affli-
volebat. F-
uis vi, in d-
cidente, ta-
ctum fuit.
pida perf-
potuerit. E-
sed animo
diostissimo
homines n-
ad eum co-
recuperab-
suetudine
saquædam
omnibus l-
Accessit
to corpore
precibus l-
moratus, e-
iussit, adh-
aqua bene

te credebant, constanter elidebat. Gestabat, monitoris loco, asperum quoddam vinculum, aliisque duo suis ipse pedibus iniecerat, quæ ad tumulum vsque retinere constituit. Tanta verò erat parcimonia victus, ut à diebus Christi natalitij sacris, ad Ramorum festiuitatem, solis pomis & oleribus, nullo pane, idque sabbatho solùm & die Dominica victitaret.

Mira victus
parcimonia.

Porrò labores, aliasque corporis afflictiones, quas hyemali potissimum tempore sustinebat, quis non admiretur? Indixerat sibi legem, ut à galli cantu ad vesperam vsque, in rerum diuinarum contemplatione immobilis persisteret, neque vlllo modo, quauis aëris iniuria, vel corporis afflictione fatigatus, hanc legem violare volebat. Hinc sæuiente frigore, maximaque niuis vi, in domicilium (tecto namque carebat) decidente, tanto interdum corpus rigore contractum fuit, ut pedes glacie concretos, non nisi tepida perfusa, loco, cui affixi hærebant, mouere potuerit. Hæc autem ab ipso non ambitione geris sed animo simplicissimo, ac sinceræ pietatis studiosissimo, multis modis compertum est. Nam homines nõ modo varijs calamitatibus oppressi ad eum conuolabant, & optatam per eum salutem recuperabant; sed feræ etiam incredibili mansuetudine cum ipso versabantur. Inter quas Versa quædam, toto triennio eius beneficio victitâs, omnibus se mansuetam exhibebat.

Nota vitæ
duritiem.

Feræ ei fa-
miliaria.

Accesit quandoque vir quidam, horrenda toto corpore lepra deformatus, supplicibus ab eo precibus sanitatem postulans. Vir sanctus nihil moratus, eum vestibus exutum ante se consistere iussit, adhibitaque certa precationis formula, aqua benedicta corpus tinxit, signatumque Cru-

Leprosum
sanat.

T

cis

ci figura, sanum planè & incolumem à le-
 fit Eodem morbo oppressus presbyter quidam
 Colluras nomine tunicæ illius beneficio
 induerat, sanatus est. Alia insuper egregia for-
 tatis suæ beneficia, varijs ad eum conflentibus
 largiebatur: ac præcipuè infensos infestis
 hominibus dæmones magna virtute conterere
 Solo namque verbo, aut morbos & langu-
 curabat, aut immundos spiritus ex corporibus
 humanis expellebat.

Dæmones
 solo verbo
 pellit, ac in-
 firmos sanat

Quibus multi commoti miraculis, monasterium
 vitæ institutum arripiebāt, eiusque disciplinam
 magno cum gaudio amplectebantur. Hinc
 nouum monasterium ædificari cœptum, non
 nūc maximarum virtutum splendore, quin
 colarum multitudine celeberrimum. Quo-
 pere versantibus sedulo monachis non pa-
 vir sanctus miracula edidit. Et quidem inter
 cum miræ magnitudinis laxum nullis viribus
 co suo moueri posset. vir diuinus solo verbo
 commouit, vt ad illius imperium quocumque
 vellet se transferret. Currus aliquot vias
 onusti, cum in medio itinere, ingentem im-
 vim non sine manifesto incendij periculo de-
 decidentem expectarent, & aurigæ pauidi vir-
 sanctum ad opem maturè ferendam compellere
 rent, cuperentque iumenta à plaustris remouere
 ne simul ab ignis sauitia, quòd futurum me-
 bant, cum plaustris absumerentur, vir sanctus
 fieri prohibens, sublatis in cælum manibus, nubes
 irā duas in partes disiecit, vt imbribus
 gnis vtrinque defluentibus, ne gutta quidem
 rus decideret.

Inuitus pla-
 ne rapitur
 a dæmone
 pat. m.

Vix templi ædificatio ad iustam altitudinem
 peruenerat, cum defuncto Timotheo Anatholi-
 polis episcopo & relictis clericis ciuitatis
 rio protrahere non potuit, cum hinc
 mo cum hinc
 locarunt:
 uit, vt nouum
 tus videretur
 Scimus
 tas, tertio
 incredibili
 lecta cathedra
 mano con-
 nocturna
 patriam, a
 coactus est
 consensu
 Vodecimus
 cum laudibus
 desiderio
 episcopalis
 ac tandem
 in humili
 dieque cel-
 tisque vir-
 cere cœpi-
 tus eximia
 retur. Vnde
 tingere cõ-
 vnumque
 certat, v-
 num fuisse
 na ab omni
 primæ no-
 & gloriat

polis episcopo, ad id honoris culmē inuitus planē & reluctans euectus est. Nam ciues pariter & clerici ciuitatis, pia quadam vi illata, è monasterio protractum, in lecticam cōiecerunt, ac summo cum honore nec minori gaudio in sede collocarunt: quam tot tantisque virtutibus adornauit, vt nouus quidam pietatis ac iustitiæ sol exortus videretur.

Stimulabat vehementer eius animum cupiditas, tertio iam loca sacra visendi; quò vt peruenit incredibili amore solitudinis captus, statuit relicta cathedra, diuinis ibidem rebus, ab omni humano consortio segregatus, sedulo vacare: sed nocturna visione à Georgio martyre increpitus patriam, ad sacri muneris functionem, remeare coactus est. Ibi tum miracula, quæ eius absentia consensuisse videbantur, protinus renouata sunt. Vodecimum iam annum, in ea dignitate, eximia cum laude exegerat, cum rursus solitaria vitæ desiderio inflammatus, importunè opportuneque episcopales à se honores remouere conatus est: ac tandem voti compos factus, rursus se totum in humili fratrum obsequio, diuinis laudibus nocte dieque celebrandis consecrauit. Ibi vero tot tantisque virtutibus indies magis magisque clarescere cœpit, vt etiam prioris vitæ sanctitati, quâuis eximia, obscuritatem quandam adferre videretur. Vnde sanè nec pauca quidem ex multis, attingere cōstitui, nam omnia in illo summa sunt: vnumque ita cum altero, virtute ac præstantia certat, vt haud obscurè virum eum planè diuinum fuisse testentur: dignumque, qui sempiterna ab omnibus memoria celebretur, atque inter primæ notæ Sanctos collocetur, ad laudem & gloriam Domini nostri Iesu Christi, cuius

T 2 gratia

It tertio Hierosolymā.

Redire nolens ad suos increpatur à S. Georgio martyre.

Abdicat se Episcopatu.

Vide C Bar.
in not.
Mart: Rom:
vbi & de du-
bijs quibus-
dā, acta hu-
ius præclari
martyris cō-
cernentibus
lucide disse-
rit.
27. Aprilis
Diocletianus
ad diuinos
honores a-
spirat.

VITA & MARTYRIUM S. GEORGII
Magni martyris, ex ijs qua apud Metaphras-
tant extant, & qua Paschasius eius seruum de-
scripsit. Coronatus est anno Domini 290.

Diocletianus Romanorum Imperator
primū indignè sceptris potitus, cui
sibi ex animi sententia fluere vidit,
eam in rem studio incubuit, vt diuinos
honores per summum scelus compararet, quo
que in omni seculorum æternitate, ea opus
clarum conseruaret. Hinc magos vndiq;
premijs exquirere, dijs suis & inprimis Apollini
tanquam futurarum rerū peritissimo, magica
assiduaque sacrificia facere non desistit,
qua potissimum via modoq; eū pertinere
set, ediceret. Cumque die quodam saltum
vehementius fatigaret, nullum que omnino
sponsum daret, profani sacerdotes istius
causam. in viros iustos ac pietatis studiosos
torserunt, constanter asserentes, omnia tri-
vaticinia falsa deprehendi, quod viri iusti, Apollini
Deo vim inferrent, qua præpeditus colere
veritatis oracula reddere non posset. Hinc
monis errore deceptus miser, sopitum iam
aquerus Christianos bellum, magno furore
re excitauit: & in omnes prouincias, edictis
delictatis plena confestim misit. Videre tunc
bat carceres adulteris, sicarijs, flagitiosisque
minibus vacuos, eorum qui Christum salu-
tem fatebantur, plenos: Videre licebat, vbi

Crudelitas
immanis
Diocletiani.

veteribus
leuoribus
tari, quibus
quirebant
Eratius
mirabili
Cappadoc
rentibus
egregio i
cia cum n
riunda, c
nobilitate
nem, viri
litiam ma
est. Quo q
bellicis c
hibuisset,
sci merui
sisset, mai
ratorem p
Agebar
fa in Chr
tēpus ad
pibusque
rat, in pa
donatis,
gloria sub
ab ipso D
quo Sena
dei cultor
erat, cum
tranquill
dedit & a
Quousque
scripti &